

Súd: Okresný súd Poprad
Spisová značka: 6T/53/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8718010370
Dátum vydania rozhodnutia: 06. 02. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Pavol Roth
ECLI: ECLI:SK:OSPP:2019:8718010370.2

Uznesenie

Okresný súd Poprad, samosudca JUDr. Pavol Roth, v trestnej veci obžalovaného Z. X., pre prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1 Trestného zákona, na hlavnom pojednávaní konanom dňa 6. februára 2019, takto

r o z h o d o l :

Podľa § 280 ods. 2 Tr. poriadku postupuje vec obžalovaného Z. X., nar. X. XX. XXXX, trvale bytom K., L. XXXX/X vedenú na Okresnom súde Poprad pod sp.zn.: 6T/53/2018 pre skutok, ktorý sa mal stať tak, že

dňa 20.10.2017 v čase okolo 12:30 hod. zavolať z mobilného telefónneho čísla XXXX XXX XXX Ľ. N. na telefónne číslo XXXX XXX XXX, ktorý sa v tom čase nachádzal v Obchodnom centre MAX na ul. Dlhé hony č. 1 v Poprade, pričom mu povedal vulgárne nadávky, ďalej že ho zabije aj keby ma ísť sedieť do basy, vie kde chodí a kde býva, minimálne ho zmrzačí s basebalkou a má pozdravovať svojho otca, čím týmto svojím konaním vzbudil u poškodeného Ľ. N. dôvodnú obavu o jeho život a zdravie

čím mal spáchať

prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1 Trestného zákona,

Okresnému úradu Poprad, pretože: nejde o trestný čin, ale žalovaný skutok by mal byť prejednaný ako priestupok.

p r e t o ž e

nejde o trestný čin, ale žalovaný skutok by mal byť prejednaný ako priestupok.

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátor Okresnej prokuratúry Poprad dňa 11. 5. 2018 podal na tunajšom súde obžalobu 2 Pv 597/17 zo dňa 10. 5. 2018 na obvineného Z. X. pre prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1 Trestného zákona, a to na tom skutkovom základe, ako je to uvedené vo výroku tohto uznesenia.

Súd vo veci vykonal dokazovanie na hlavnom pojednávaní, z výsledkov ktorého zistil nasledovné:

Obžalovaný Z. X. vyhlásil, že je nevinný z trestnej činnosti, pre ktorú bola podaná na neho obžaloba. Vo svojej výpovedi uviedol, že celé jeho trestné stíhanie má súvis s jeho podnikaním a podnikaním rodiny poškodeného, keďže ide o konkurenčné spoločnosti. Pán N. v rámci predmetu svojho podnikania mal vykonávať vykladanie kamiónov v jeho spoločnosti, pričom dostal informáciu, že odmieta zabezpečiť vykladanie týchto kamiónov. Túto informáciu si preveril s tým, že je to síce pravda, ale kamióny spoločnosti pána N. nevykladajú preto, lebo za posledné dva týždne žiadny kamión neprišiel. Preto chcel túto situáciu riešiť s pánom N. a telefonoval mu v deň a v čase, ktorý uvádza obžaloba. V tom telefonáte mu tykal, lebo predtým si potykali, predstavil sa mu s tým, že chce riešiť problém s vykladaním kamiónov.

Povedal mu, že žiadne kamióny neprišli, a preto ich nemohli vykladať, no pán N. sa správal arogantne, následne sám začal používať slová „a čo mi urobíte?“ „či ma zbijete alebo zabijete?“ a začal nahlas hovoriť, či sa mu vyhráža, či sa ho má začať báť a podobne. V čase, keď telefonoval poškodenému, riadil vozidlo, v ktorom sedel aj s pánom E., ktorý obsah celého rozhovoru počul, pretože telefón mal zapnutý dosť hlasno. Nič z toho, čo je mu kladené za vinu a čo súvisí s nejakými vyhrážkami vo vzťahu k poškodenému nepoužil a nebol ani vulgárny. Pamätá si, že ten telefonát bol v kalendárny deň piatok, cez víkend bol v Prahe, v pondelok bol na porade, pričom hneď od pondelka začali kamióny pána N. chodiť na vykládku. Doplnil, že v deň, keď bol na porade, po tejto išiel na čerpaciu stanicu, pričom náhle za ním príbehla jedna žena aj s chlapom, ktorí držali v ruke mobilný telefón, ako keby ho chceli nahrávať. Tá žena sa ho pýtala, či sa volá X., že jej manžel ho od piatku hľadá, že má vypnutý telefón a že prečo sa vyhráža jej synovi, či ich chce zabiť a pod. Nechcel zažiť tú hanbu ďalej, a preto radšej odišiel. Poobede mu telefonoval ešte pán N. starší, ktorého dovtedy nepoznal a ktorý opäť na neho išiel s tými istými otázkami, že či ich chce zabiť a prečo sa im vyhráža, čo už nepovažoval za náhodu, ale akýsi premyslený plán. Pripúšťa, že ho to už našťvalo, lebo v tom čase mal aj rodinné problémy, no v rámci tohto telefonátu mu len povedal, aby mu dali pokoj, že nemá záujem sa s nimi baviť.

Svedok poškodený L. N. na hlavnom pojednávaní vypovedal, že obžalovaného spoznal len pár mesiacov pred skutkom, pričom registroval ho ako majiteľa spoločnosti, ktorý rovnako podniká v oblasti dopravy. Dňa 20. 10. 2017 v čase medzi 12,15 až 12,45 hod. mal telefonát z čísla, ktoré nemal uložené v telefóne. Keď dvihol telefón, zrazu začal rozprávať muž nahnevaným tónom niečo v tom zmysle, že je zasran. Tie prvé slová si celkom nepamätá, ale ďalej mu niečo povedal v tom smere, že ho zabije alebo zmrzačí, že ho dobije baseballkou, aj keď by mal ísť sedieť do basy. V podstate bol to monológ, keď ten muž ho nepustil k slovu. Keď sa v priebehu telefonátu spýtal, kto je, ten muž mu odpovedal, že je X. st. V čase telefonátu bol na stretnutí s pánom P. S., pričom zapol si reproduktor a človek, ktorý bol s ním na stretnutí tiež počul niektoré slová. Po telefonáte ukončil stretnutie a šiel na kriminálnu políciu povedať, čo sa stalo. Policajt, ktorého tam stretol, mu povedal, že v takýchto prípadoch by bolo lepšie počkať, ako sa situácia ďalej vyvinie a že na mieste by bola aj nejaká nahrávka. On potom volal aj svojmu otcovi, pretože aj tohto pán X. spomenul v rozhovore a povedal mu o obsahu telefonátu. Jeho otec sa pokúšal potom telefonovať pánovi X. ešte v ten deň. Najprv sa mu nedovolal, no po nejakej dobe sa mu dovolal. Aj z tohto telefonátu vyplynuli nejaké nadávky. Otec sa snažil telefonovať pánovi X. preto, aby zistil dôvod vyhrážok. O tom, čo sa mu stalo, povedal aj mame a sestre a išiel si kúpiť aj diktafón, ak by sa náhodou mali opakovať vyhrážky, ktoré by si mohol nahráť. Na víkend pre istotu odišiel aj s priateľkou na chatu do J. G., kde bol od piatku až do nedele večera. K samotnému obsahu telefonátu uviedol, že jeho obsah vyvolal u neho strach a obavu, že niečo sa môže stať, a to vzhľadom na tón, akým bol prezentovaný. Dodnes si nevie vysvetliť, prečo k telefonátu došlo, no podľa neho to môže mať súvis s podnikaním. Samotné trestné oznámenie nepodával hneď v piatok bezprostredne po skutku, ale až po víkende v pondelok, lebo dovtedy mal za to, že sa to môže nejako vysvetliť, že mohlo ísť o nejaký skrat. Cez víkend sa ukľudnil a v podstate ani nemal záujem vec nejako riešiť, pokiaľ by neskôr nedošlo k udalosti, o ktorej ho informovali jeho príbuzní, že títo sa stretli na čerpacej stanici s pánom X., jeho mama sa ho išla spýtať, prečo sa im vyhráža a pán X. bol hrubý a mal niečo kričať, či vie, kto je on, aby stiahli chvost a nezahrávali sa s ním. Pri tomto konflikte bola aj jeho sestra a jej partner. Keďže sa potom už bál, že to bude pokračovať, išiel podať trestné oznámenie. K samotnému telefonátu, ktorý súvisí s trestným stíhaním obžalovaného ďalej uviedol, že v minulosti podobný telefonát nemal, po telefonáte šiel na políciu v podstate iba z dôvodu, aby sa poradil, ako má vec riešiť, zrejme chcel počkať ako ďalej, či sa to ešte nejako vyvinie, a preto nešiel podávať hneď trestné oznámenie. Jeho obavy sa prehýbili až po pondelkovom incidente, ktorý mala jeho mama s obžalovaným. V podstate jeho obavy o život, obavy o život jeho rodiny boli vyvolané vyhrážkami, ktoré zazneli v pondelok a ktoré potvrdili jeho dohady, že vyhrážky, ktoré zazneli v piatok, boli myslené vážne.

Svedkyňa Z. N. na hlavnom pojednávaní vypovedala, že o vyhrážkach obžalovaného jej synovi má len sprostredkovanú informáciu. V poobedňajších hodinách jej telefonoval syn s tým, že mal telefonát z neznámeho čísla od osoby, ktorá sa mu predstavila ako pán X. a že tá osoba sa mu brutálne vyhrážala, že ho zabije, že robí z neho mrzáka, že ho dokaličí, že vie, kde býva a kde chodí a že to má odkázať aj svojmu otcovi. Syn nevedel, čo má robiť, preto mu povedala, aby šiel na políciu, kde aj syn išiel, aby sa poradil. Syn jej potom poslal sms-kou číslo, z ktorého mu volal pán X.. Z mužovho telefónu sa mu pokúšali potom telefonovať, ale jeho číslo bolo nedostupné. Manžel sa mu dovolal až v pondelok, a to po incidente, ktorý mala s pánom X., s ktorým sa náhodne stretla na čerpacej stanici, kde sa ho spýtala, prečo sa synovi vyhráža. Pán X. sa potom začal správať ako zmyslov zbavený a hovoril, že ich všetkých

zabije, že nevedia, s kým sa zahrávajú. Vôbec si nevie vysvetliť, prečo k týmto situáciám došlo, ale pravdepodobne to súvisí s podnikaním v spoločnom odbore, keďže pre pána X. sú konkurenciou. Vo svojej výpovedi ďalej uviedla, že medzi piatkom, kedy mal jej syn telefonát od pána X. a pondelkom, kedy mala ona incident s pánom X., sa nestalo nič. Jej syn ostal vystrašený, a preto s priateľkou odišiel na celý víkend na chatu.

Svedok P. S. na hlavnom pojednávaní potvrdil, že v čase telefonátu obžalovaného, ktorý súvisí s jeho trestným stíhaním, bol na pracovnom stretnutí s poškodeným, keď poškodenému zazvonil telefón, poškodený nedvihol hneď a po nejakom čase hovoru potom prepol na hlasitý odposluch. Vtedy počul zreteľne, ako sa osoba, ktorá telefonovala s poškodeným, vyhrážala so zbraňou a s baseballovou pálkou. Po tomto rozhovore obsah telefonátu s poškodeným nechceli nejako bližšie rozoberať, ich stretnutie ukončili, poškodený mu nič nepovedal, či ide vec nejako riešiť.

Svedkyňa Z. J. N. na hlavnom pojednávaní vypovedala o tom, že o okolnostiach telefonátu, ktorý mal jej brat - poškodený s obžalovaným má len sprostredkované informácie, s bratom bola iba v telefonickom kontakte a keďže vedela, že tento bude so snúbenicou, nebolo potrebné, aby s ním bola osobne.

Svedok G. E. na hlavnom pojednávaní vypovedal, že v čase telefonátu obžalovaného s poškodeným sedel v aute obžalovaného a šli na obed. Obsah telefonátu počul, pretože pán X. má telefón zapnutý hlasito. Poprel, aby pán X.Š. sa poškodenému vyhrážal. Naopak, osoba, s ktorou obžalovaný telefonoval, ho počas telefonátu vyslovene provokovala vyjadreniami, ako „a čo keď nechodím?“ „a čo mi urobíš?“ a podobne. Že by osoba, ktorej pán X. telefonoval, ho provokovala v tom štýle „a čo ma zabiješ? zbiješ?“ niečo také nepočul.

Svedkovia S. L., X. Š. na hlavnom pojednávaní vypovedali k okolnostiam stretnutia obžalovaného s matkou poškodeného, ku ktorému malo dôjsť v nasledujúcich dňoch po skutku, ktorý súvisí s trestným stíhaním obžalovaného.

Zo znaleckého posudku PhDr. Ľubice Pokrievkovej, znalca z odboru psychológie, ktorý znalecký posudok bol vypracovaný vo vzťahu k psychologickému profilu obžalovaného súdu zistil, že osobnosť obžalovaného je priemerne diferencovaná, má dobré sebaovládanie, reguluje svoje emócie, ktoré ťažšie prežíva a skôr ich len registruje, v afektívne napätých situáciách môže byť nátlakovitý. V jeho životnom štýle dominujú momenty vlastného záujmu. U obžalovaného nie sú prítomné poruchy vnímania v zmysle halucinácií. Neboli preukázané významné sklony k vymýšľaniu. Je schopný zapamätať si prežité udalosti a následne ich popísať bez závažných skreslení. U obžalovaného takisto neboli preukázané tendencie k agresívnemu správaniu. V prejave môže byť rázny. Jeho správanie je energické, v afektívne vyhrotených situáciách môže byť nátlakovejší.

Súd ďalej vykonal dokazovanie oboznámením listinných dôkazov, a to najmä zápisnice o trestnom oznámení, z obsahu ktorého súd zistil, že toto bolo podávané dňa 23. 10. 2017 o 14,15 hod. na OR PZ OKP v Poprade, lustrácií telefonných čísel obžalovaného a poškodeného, charakteristiky obžalovaného, registra trestov, registra priestupkov obžalovaného, ako aj ďalších listinných dôkazov, ktoré sú súčasťou trestného spisu.

Na základe výsledkov vykonaného dokazovania, hodnotiac dôkazy jednotlivo a vo vzájomnej súvislosti potom súd konštatoval, že konanie obžalovaného tak, ako je mu kladené za vinu a ako napokon ho potvrdili aj výsledky dokazovania pred súdom, nenapĺňa základné znaky skutkovej podstaty prečinu vyhrážania v zmysle § 360 ods. 1 Trestného zákona, ale ani prípadne iného trestného činu. Prečinu nebezpečného vyhrážania sa dopustí ten, kto sa inému vyhrážal smrťou, prípadne ťažkou ujmom na zdraví takým spôsobom, že to mohlo u neho vzbudiť dôvodnú obavu. Z hľadiska naplnenia formálnych znakov prečinu nebezpečného vyhrážania je potom podstatnou skutočnosťou, že v danom prípade sa nemôže jednať o akékoľvek vyhrážky (spojené aj s prípadnou smrťou alebo ťažkou ujmom na zdraví), ale musí ísť o vyhrážky s vyšším stupňom intenzity, ktorých prejavom by bola dôvodná obava na strane osoby, ktorej sú takéto vyhrážky určené. Pre posúdenie stupňa intenzity samotných vyhrážok je nevyhnutné vychádzať zo zistenej situácie, za ktorej takéto vyhrážky boli vyslovené, ale aj z následného správania poškodeného vo vonkajšom smere po tom, čo k takýmto vyhrážkam došlo. V danej situácii je potrebné vychádzať zo skutočnosti, že samotné vyhrážky nemali byť realizované pri osobnom stretnutí, ale malo ísť o telefonát, počas ktorého mal obžalovaný vysloviť vyhrážky spôsobom tak, ako mu je to

kladené za vinu. Zároveň malo ísť o ojedinelú situáciu, keďže obžalovaný je stíhaný pre jeden skutok, pričom ako vyplynulo z výpovedí svedkov, obžalovaný sa mal vyhrážať aj matke poškodeného o 3 dni neskôr, ktoré konanie však nie je predmetom obžaloby a nie je obžalovanému ani kladené za vinu. Z vykonaných dôkazov ďalej vyplynulo, že osoba obžalovaného a poškodeného nie sú osobami, ktoré sú v blízkom kontakte, nie sú osobami, ktoré sa pravidelne stretávajú, neboli medzi nimi zistené vyslovene negatívne vzťahy, práve naopak, samotné vyhrážky majú mať znak ojedinelosti, pričom ani samotný poškodený si nevedel vysvetliť dôvod, prečo mali byť použité, čo podľa neho mohlo mať iba súvis s konkurenciou v podnikaní. Vo vzťahu k samotnej intenzite vyhrážok je potrebné poukázať aj na samotné vyjadrenia poškodeného tak, ako ich vnímal, keď tento síce na jednej strane uvádzal, že vyhrážky, ktoré mu mal prezentovať obžalovaný, vyvolali u neho strach a obavu, že niečo sa môže stať, ale zároveň z jeho správania vo vonkajšom svete nemožno usudzovať, aby intenzita takýchto vyhrážok dosiahla stupeň dôvodnej obavy tak, ako je to vyžadované pre naplnenie zákonných znakov prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 Trestného zákona. Z výpovedí samotného poškodeného vyplynulo, že poškodený po skutku navštívil síce políciu, nie však z dôvodu, aby vo veci podal trestné oznámenie, ale iba preto, aby sa poradil, ako má ďalej postupovať. Zároveň poukázal na to, že po skutku, ktorý je obžalovanému kladený za vinu, veril, že s obžalovaným si to dokážu nejako vydiskutovať, a preto nešiel podávať trestné oznámenie hneď, ale čakal, ako sa situácia vyvinie. Jeho obavy sa vlastne prehĺbili až po tom, čo o 3 dni došlo k incidentu medzi obžalovaným a jeho mamou, ktorý incident mal mať tiež verbálny charakter a ktorého obsahom mali byť takisto vyhrážky, ktoré však v skutočnosti nie sú predmetom trestného stíhania obžalovaného. Zároveň v tomto smere vzhľadom k okolnostiam situácie, za ktorých mali byť vyhrážky použité, je potrebné poukázať aj na ďalšie zistenia, že z vykonaného dokazovania síce vyplynulo, že samotný obžalovaný bol iniciátorom telefonického hovoru s poškodeným zo dňa 20. 10. 2017, počas ktorého sa mal poškodenému vyhrážať spôsobom tak, ako mu je to kladené za vinu. Zároveň však ako vyplynulo z ďalších vykonaných dôkazov, zo strany obžalovaného neboli zaznamenané žiadne ďalšie aktivity spojené s kontaktovaním poškodeného akýmkoľvek spôsobom, prípadne kontaktovaním členov jeho rodiny. Naopak boli to práve snahy na strane rodiny poškodeného, ktoré mali viesť ku kontaktovaniu obžalovaného s odôvodnením zistenia dôvodov, pre ktoré sa mal poškodenému vyhrážať. Aj svedkami popisovaný incident, ktorý sa ma odohrať 3 dni po skutku, ktorý je predmetom trestného stíhania obžalovaného, mal súvisieť s tým, že nebol to obžalovaný, kto kontaktoval matku poškodeného, ale bolo to naopak. Za takejto situácie potom súd mal za to, že samotná intenzita vyhrážok, ktoré súvisia s trestným stíhaním obžalovaného nenapĺňa znaky trestného činu, pre ktorý bola podaná obžaloba, ale ani iného trestného činu, no na druhej strane takéto konanie by mohlo byť priestupkom proti občianskemu spolunažívaniu, a preto súd postúpil predmetnú vec na prejednanie príslušnému orgánu štátnej správy. Je potrebné doplniť, že ako vyplynulo z vykonaného dokazovania, existuje skupina dvoch protichodných dôkazov, a to jednak tých, ktoré potvrdzujú obranu obžalovaného, ale aj takých, ktoré túto obranu vyvracajú, no na druhej strane súd nie je oprávnený hodnotiť dôkazy vo vzťahu k skutku, ktorý nie je trestným činom, ale ktorý by mohol byť priestupkom.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu môže prokurátor podať sťažnosť, ktorá má odkladný účinok, do 3 pracovných dní od jeho oznámenia prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Prešove.